

περιήρχοντο τὰ διάφορα μέρη ἔνθα ἦσαν ἠναμμέναι πυρραὶ, πρόσδοκῶντες νὰ ἰδῶσιν ἄρκτους ἐρχομένας, ἀλλὰ περὶ τὴν δείλην πεινάσαντες ἔλαβον ἐκ τῶν καπνίζόντων κρεῶν καὶ ἔτρωγον ἀπλήστως. Δοκιμάσας καὶ ἐγὼ εὖρον τὸ κρέας τῆς ἄρκτου ἄριστον τοιοῦτον δὲ τὸ εὖρον καὶ πάντες οἱ ἐν τῷ πλοίῳ ὅταν τὴν ἐπομένην ἡμέραν παρετέθη εἰς τὴν τράπεζαν. Πᾶν ὅ,τι δὲν εἶναι ἀλατισμένον ἢ ἐντὸς λευκοσιδήρου ἔχει καλὴν τὴν γεῦσιν μετὰ μακρὰν δίαιταν ἐκ τοιούτων τροφῶν.

πρὸς ζῆμιαν πολλὴν τῆς Γαλλίας. Ἦρξατο ἐπομένως συντόνου ἐργασίας, ἔκαμεν ὥστε οἱ συμπολίται του νὰ ἀνοικοδομήσωσι μέγα ὑδραγωγεῖον, νὰ κατασκευάσωσι σιδηροδρόμους, εἶτα δὲ πρὸς μεγάλην ἐξόργισιν τῆς Ἰταλίας, σφοδρῶς ἐπολέμησε νὰ ἀρπάσῃ ἑτέρου σιδηροδρόμου παραχώρησιν ἀπὸ Ἰταλικῆς τινος ἐταιρίας. Τὸ ἐν ἔφερε τὸ ἄλλοῦ καὶ ἐπὶ τέλει κατέστησε τὰς ἐπιδρομὰς τινῶν ἀσυντάκτων φυλῶν ἐπὶ τῶν συνόρων εἰς τὴν Ἀλγερίαν τὸ ἀντικείμενον σπουδαίων παραστάσεων πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς πατρίδος του, διακηρύξας τὴν ἀνάγκην Γαλλικῆς προστασίας καθόσω

Ὁ Ῥουστάν.

ΟΙ ΓΑΛΛΟΙ ΕΝ ΤΥΝΙΔΙ

Ὁ κ. Ῥουστάν, πρῶτον μὲν ὁ Γενικὸς Πρόξενος τῆς Γαλλίας ἐν Τύνιδι, νῦν δὲ ἀπὸ τῆς Συνθήκης τοῦ Μαΐου γενόμενος «Πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας καὶ Ἐπιτροπος ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων τοῦ Βέη τῆς Τύνιδος», δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς κύριος ἐργάτης τῆς Τυνησιακῆς ἐκστρατείας. Καταγόμενος ὡς ὁ κ. Γαμβέττας ἐκ τῆς εὐηλίου Μεσημβρίας, ὁ κ. Ῥουστάν εἶναι ἀνὴρ μεγάλης πολιτικῆς δραστηριότητος καὶ φιλοδοξίας. Ἐπὶ τῷ διορισμῷ του ὡς προξένου ἐν Τύνιδι τῷ 1874, εὗρεν ὅτι ὁ προκατάχος αὐτοῦ ἦτο λίαν ἀδιάφορος ἐπὶ τῶν συμφερόντων τῆς πατρίδος του, καὶ ὅτι ὁ ἄγγλος πρόξενος τὰ πάντα ἔπραττε

ἢ ἀσθενὴς κυβέρνησις τοῦ Βέη ἦτον ὅλως ἀκατάλληλος διὰ τὸ καθῆκον τῆς τηρήσεως εἰς τάξιν τῶν ἰδίων ἀνυποτάκτων ὑπηκόων. Μετὰ πολλὴν ἀνησυχίαν καὶ ἀνταπόκρισιν καὶ μετὰ πολλὴν δισταγμὸν ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργείου, ὁ κ. Ἰούλιος Φερρὺ ἀπεφάσισε ν' ἀκούσῃ τῶν προτροπῶν τοῦ Προξένου, καὶ κατὰ τὸν ἀπελθόντα Ἀπρίλιον στρατιωτικὴ ἐκστρατεία ἐστάλη εἰς Τύνιδα ὅπως κατὰ τὸ φαινόμενον κατασιγάσῃ τοὺς ἀτάκτους Κρουμίρους. Ταύτη ἠκολούθησεν ἡ περὶ προστασίας συνθήκη τοῦ Μαΐου, ἣν ὁ Βέης ἠναγκάσθη νὰ ὑπογράψῃ ἐπὶ τῇ αἰχμῆς τῶν λογγῶν τοῦ στρατηγοῦ Βρεάρ καὶ ἦτις πρακτικῶς κατέστησε τὸ κράτος τοῦ Βέη Γαλλικὴν ἀποικίαν, καὶ ἀνύψωσε τὸν κ. Ῥουστάν εἰς τὴν δικτατοριάν, καταστήσασα αὐτὸν Πο-